

MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČR

Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

Odbor odškodňování

VÁŠ DOPIS čj.:
ZE DNE:
NAŠE čj.: 157/2006-ODSK-ODSK/9

VYŘIZUJE: Mgr. Dobrovolná
TEL.: +420 221997966
FAX: +420 221997967
E-MAIL: odsk@msp.justice.cz

Doporučeně
Vážený pan
Mgr. František Korbel PhD., advokát
Převrátilská 330
390 01 Tábor

V Praze dne 23. 3. 2006

Věc: Miloslav Ž , nar. – odškodnění

Vážený pane doktore,

Ministerstvo spravedlnosti ČR ukončilo projednání Vašeho podání ze dne 10.2.2006 ve věci uplatnění nároku na náhradu škody, která měla být dle Vašeho tvrzení způsobena nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání Vašemu klientovi, Miloslavu Ž .

Z obsahu podání jsme vyrozuměli, že za škodní událost v dané věci považujete skutečnost, že proti Vašemu klientovi bylo Policií ČR OŘP SKPV Praha ze dne 30.11.2002 zahájeno trestní stíhání přičemž za škodu označujete náklady obhajoby, které Váš klient v tomto trestním řízení, jež skončilo zproštěním obžaloby, vynaložil.

Vaše podání bylo posouzeno podle zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

Při posuzování nároku na náhradu škody, jež měla být způsobena nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání, které skončilo zproštěním obžaloby, je nutno nejprve vyřešit otázku, zda zahájení trestního stíhání je možno označit za nezákonné rozhodnutí (popř. za nesprávný úřední postup), tj. zda jsou v daném případě splněny podmínky odpovědnosti státu za škodu ve smyslu výše citovaného zákona.

Podle ustanovení § 160 odst. 1 trestního řádu platí, že nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba, zahájí policejní orgán neprodleně trestní stíhání, pokud není důvod k postupu podle § 159a odst. 2 a 3 nebo § 159b odst. 1 trestního řádu. Prostudováním příslušného spisového materiálu máme za to, že zjištěné skutečnosti, ze kterých usnesení o zahájení trestního stíhání vycházelo, vykazovaly potřebnou vyšší míru pravděpodobnosti toho, že jednání, které bylo jeho předmětem, je trestným činem a že se ho dopustil Váš klient. Z tohoto důvodu máme za to, že postup orgánů činných v trestním řízení byl v souladu s příslušným procesním předpisem, tj. s trestním řádem.

Ministerstvo spravedlnosti ČR zastává názor, že meritorní rozhodnutí v trestním řízení, které není odsuzujícím rozsudkem, nelze automaticky považovat za deklaraci nezákonného rozhodnutí, popř. nesprávného úředního postupu, jež by měl spočívat v zahájení trestního stíhání. Zatímco pro zahájení trestního stíhání postačuje podle trestního řádu pouhé důvodné podezření, že byl spáchán skutek mající znaky trestného činu a podezření o tom, kdo je jeho pachatelem, podmínkou vynesení odsuzujícího rozsudku je jistota beze všech pochybností.

Na podporu výše uvedeného názoru Ministerstva spravedlnosti ČR odkazujeme na nálezy Ústavního soudu ČR ze dne 17. července 2002 zn. II. ÚS 429/2001 a zn. II. ÚS 136/02, v nichž i Ústavní soud konstatoval, že nelze každé vznesení obvinění, které nevyústilo v pravomocný odsuzující rozsudek, paušálně považovat za nezákonné.

Tento názor Ústavního soudu ČR je rozvíjen v usnesení ze dne 26. 11. 2002 zn. II. ÚS 155/01, v jehož odůvodnění se Ústavní soud ČR vyjadřuje k výkladu zásad zákona č. 58/1969 Sb. v souvislosti s „nezákonností“ sdělení obvinění. Dle názoru Ústavního soudu *bylo účelem tohoto zákona stanovit meze odpovědnosti státu za škodu způsobenou „nezákonným“ rozhodnutím a „nesprávným“ úředním postupem, nikoli tedy každým rozhodnutím orgánu státu či každým úředním postupem. „Nezákonným“ je jen takové chování orgánu státu, které je výsledkem či výrazem postupu, jímž tento orgán nejednal v souladu se zákonem či který byl „nesprávný.“ Nebylo proto záměrem zákonodárce označit za nezákonné každé vznesení obvinění, které po následném řízení nevyústí v pravomocné rozhodnutí o vině pachatele. Takový výklad by byl zjevně nerozumný, neboť by zcela paralyzoval činnost orgánů státu při výkonu jejich trestních kompetencí.*

Dané problematiky se týká též usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 13. 5. 2003 sp. zn. II. ÚS 236/03, v němž Ústavní soud opakuje své dřívější závěry, že ne každé vznesení obvinění, které nevyústilo v pravomocný odsuzující rozsudek, je možno považovat paušálně za nezákonné a uvádí, že sdělení obvinění lze označit za nesprávný úřední postup jen v případě, že *by bylo prokázáno konkrétní porušení postupu předepsaného právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti. Vznesení obvinění nelze považovat za nesprávný úřední postup jen proto, že jim zahájené trestní stíhání skončilo zprošťujícím rozsudkem.*

Tímto sdělením považujte laskavě mimosoudní projednání Vámi uplatněných nároků ze strany Ministerstva spravedlnosti ČR za skončené s tím, že žádosti o náhradu škody nebylo možno z výše uvedených důvodů vyhovět.

Stanovisko ústředního orgánu zaujaté podle zákona č. 82/1998 Sb. není rozhodnutím, které by se vydávalo a přezkoumávalo ve smyslu procesních předpisů. Případný další postup stanoví § 15 odst. 2 výše uvedeného zákona.

S pozdravem

Za správnost:

Jan Mencil

Vedoucí oddělení odškodňování
v z. Mgr. Ilona Dobrovolná v.r.